

LIFE

Victoria

BARCELONA

23-24

LIED FESTIVAL VICTORIA DE LOS ÁNGELES

Natalie Dessay & Philippe Cassard

PROGRAMA

Natalie Dessay *soprano*
Philippe Cassard *piano*

I

Fanny Mendelssohn Hensel (1805-1847)

Dämmerung senkte sich von oben Op. 2
Vorwurf Op. 10 Núm. 2
Suleika Op. 18 Núm. 12

Clara Wieck Schumann (1819-1896)

Liebst du um Schönheit Op. 12 Núm. 2
Sie liebten sich beide Op. 13 Núm. 2
Warum willst du and're fragen Op. 12 Núm. 11
Er ist gekommen Op. 12 Núm. 1

Romance Op. 21 *piano sol*

Alma Mahler (1879-1964)

Bei dir ist es traut
Laue Sommernacht
In meines Vater's Garten

II

Ernest Chausson (1855-1899)

La chanson perpétuelle

Francis Poulenc (1899-1963)

La dame de Monte-Carlo

Claude Debussy (1862-1918)

'Mes longs cheveux' de *Pelléas et Mélisande*

Jules Massenet (1842-1912)

Élégie *piano sol*

'Pleurez mes yeux' de *Le Cid*

Charles Gounod (1818-1893)

'Ah! Je ris de me voir si belle' de *Faust*

* Per exprés desig dels artistes, no es permeten les fotos, vídeos i enregistraments de so d'aquest recital

Primera part 40' / Pausa 15' / Segona part 40'

RECITAL 24

Auditori-Sala Victoria de los Ángeles

dimarts, 5 març 2024 – 20h

Recital en ocasió del canvi de nom a Auditori-Sala Victoria de los Ángeles

Natalie Dessay *soprano*
Philippe Cassard *piano*

“Pelléas et Melisande is *one of my greatest loves*, because I love Maeterlinck [...] I choose this last part [...] when he goes away and for the first time we heard each other saying I love you [...] When I was young and I was singing this at the Met I was waiting all night to say *Je t'aime aussi*”

“Pelléas et Melisande és *un dels meus més grans amors*, perquè m'encanta Maeterlinck [...] Trio aquesta última part [...] quan ell marxa i per primer cop sentim un a l'altre dient-se t'estimo [...] Quan era jove i la cantava al Met, estava esperant tota la nit per dir *Je t'aime aussi*”

Entrevista a Victoria de los Ángeles per Donald Henahan, New York Times (1977)

Debussy II: Marguerite & Mélisande

Marguerite de *Faust* i Mélisande a *Pelléas et Mélisande*, dos dels personatges emblema de Victoria que estaran presents en aquest recital que la mítica Natalie Dessay oferirà en el seu debut al LIFE Victoria junt amb Philippe Cassard.

La primera, Marguerite, l'acompanyà en els seus debuts internacionals a l'Opéra de Paris (1949) i al Metropolitan de Nova York (1951); la segona, Mélisande, el fascinà tota la vida triant-lo per dir adéu a l'òpera el 1980 al Teatro de la Zarzuela de Madrid.

En aquest personal programa, Natalie Dessay tria també cançons de compositores com Fanny Mendelssohn Hensel, Clara Wieck Schumann o Alma Mahler. Chic francès per a aquests recitals de primavera dedicats a la relació de Victoria amb la *mélodie*.

ESCOLTA'L

ELS DISCOS DE VICTORIA

Pelléas et Mélisande de Claude Debussy

Victoria de los Ángeles, Theodor Uppman, George London, Regina Resnik i Giorgio Tozzi, entre d'altres. Dir. Jean Morel. En directe des de la Metropolitan Opera House (Nova York), 1960 (reeditat per Walhall, 2014)

Natalie Dessay *soprano*

Des de l'inici de la seva carrera, Natalie Dessay canta en els escenaris internacionals més importants. Va interpretar obres de Mozart (Blondchen, Königin der Nacht, Pamina) i Strauss (Fiakermilli, Zerbinetta, Sophie...). Durant la seva carrera, ha estat convidada regularment per la Wiener Staatsoper, la Metropolitan Opera House de Nova York, la Scala de Milà, el Gran Teatre del Liceu de Barcelona, la Royal Opera House de Londres i, òbviament, l'Opéra National de París. És també una gran intèrpret del repertori francès: Ophélie, Minka, Lakmé, Olympia, Juliette o Manon, i té també un gran èxit en el repertori belcantista, a *La sonnambula* i particularment a *Lucia di Lammermoor*, rol que ha cantat a la Civic Opera de Chicago, la Metropolitan Opera, l'Opéra National de París. També ha interpretat Marie (*La fille du régiment*), dirigida per Laurent Pelly que es va representar a la Royal Opera House, Wiener Staatsoper, Metropolitan Opera i Opéra National de París. Ha cantat Violetta (*La Traviata*) a Tòquio, al Festival d'Aix-en-Provence, a la Wiener Staatsoper i a la Metropolitan Opera, sempre amb un gran èxit. Ha aparegut en el paper protagonista de *Manon* al Théâtre du Capitole de Toulouse, al Liceu i a Chicago. Després de conèixer Emmanuelle Haïm, Natalie Dessay comença a interpretar, entre d'altres, les obres de Händel. Va interpretar el paper de Cleopatra (*Giulio Cesare*) a l'Opéra National de París. Col·labora amb Michel Legrand, amb qui ha estat de gira per Europa i Sud-amèrica i ha gravat dos discs: *Entre elle et lui* (Erato) i *Between yesterday and tomorrow* (Sony). Amb Philippe Cassard, el seu pianista en recital, ha realitzat des del 2012 prop de seixanta recitals als escenaris més prestigiosos: Carnegie Hall de Nova York, Jordan Hall de Boston, Barbican de Londres, Suntory Hall de Tòquio, Musikverein de Viena, Tchaikovski Hall de Moscou, Théâtre des Champs Élysées de París, i l'any vinent a la Wiener Staatsoper. Amb ell ha enregistrat tres discs: *Debussy* (Erato), *Fiançailles pour rire* (Erato) i *Schubert* (Sony). És Kammersängerin per la Wiener Staatsoper. Des de fa alguns anys, Natalie Dessay també ha aparegut al teatre. Va debutar, amb gran èxit, a *Und*, el monòleg de Howard Baker al Théâtre Olympia de Tours, i després a moltes ciutats franceses, així com al Théâtre des Abbesses i Dejazet a París. El juliol de 2018 al Festival d'Avinyó interpreta *La légende d'une vie* de Stefan Zweig al Théâtre Montparnasse. Debuta al LIFE Victoria.

*Natalie Dessay apareix amb la gestió de Les Grandes Voix/Céleste Productions.

*Natalie Dessay grava exclusivament amb Sony Classical.

Philippe Cassard *piano*

Es va formar amb Dominique Merlet i Geneviève Joy-Dutilleux al Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris (CNSMP). El 1982 va ser guardonat amb els primers premis de piano i música de cambra de la institució. Va continuar els seus estudis durant dos anys a la Hochschule für Musik de Viena, on va rebre més orientació del llegendari Nikita Magaloff. Finalista al Concurs Clara Haskil el 1985, va guanyar el primer premi al Concurs Internacional de Piano de Dublín el 1988. Des de llavors, ha estat convidat per les principals orquestres europees (London Philharmonic, City of Birmingham Symphony Orchestra, BBC Philharmonic, Orchestres national de France i Philharmonique de Radio France, Capitole de Toulouse, Budapest Philharmonic o Danish Radio Orchestra) i ha actuat sota la batuta de Sir Neville Marriner, Marek Janowski, Sir Roger Norrington, Charles Dutoit, Yan-Pascal Tortelier, Armin Jordan, Thomas Hengelbrock o Vladimir Fedosseïjev, entre d'altres. A partir de 1993, Philippe Cassard va presentar el cicle complet de les obres per a piano de Debussy en un dia i quatre recitals: després del Wigmore Hall de Londres, les va tocar a París, Lisboa, Dublín, Sydney, Tòquio i Vancouver, cada vegada amb gran èxit. Reeditat el 2012 per Decca, aquest enregistrament complet va guanyar el Grand Prix de l'Académie du Disque el 1994. La seva afició per la música de cambra i el cant li ha permès actuar amb artistes com Christa Ludwig, Karine Deshayes, Wolfgang Holzmair, Samuel Hasselhorn, Michel Portal, David Grimal, Anne Gastinel, Cédric Pescia, els quartets Ebène, Modigliani o Hermès. Forma duo amb Natalie Dessay, amb qui ha ofert més de cent-vint concerts des del 2012 als escenaris més prestigiosos. Tres CDs (*Debussy*, *Fiançailles pour rire* i *Schubert*) donen testimoni de la seva complicitat. Entre una rica discografia de quaranta títols, els seus enregistraments de Schubert han estat aclamats i recompensats a tot el món. Un disc dels trios de Beethoven editat el 2021 va ser guardonat amb el Diapason d'or, el FFFF de Télérama i el Choc de Classica. És una de les veus més populars de France Musique, amb més de sis-centes emissions des del 2005. Ha publicat dos assajos sobre Schubert i Debussy (Actes Sud) i un llibre de memòries (*Par petites touches*, Mercure de France). Debuta al LIFE Victoria.

Victoria de los Ángeles
en la seva foto oficial de debut
al Met a *Faust* (1951)

TEXTOS

Fanny Mendelssohn Hensel

Johann Wolfgang von Goethe

Dämmerung senkte sich von oben

Dämmerung senkte sich von oben,
Schon ist alle Nähe fern;
Doch zuerst emporgehoben
Holden Lichts der Abendstern!
Alles schwankt ins Ungewisse,
Nebel schleichen in die Höh';
Schwarzvertiefte Finsternisse
Widerspiegelnd ruht der See.

Nun am östlichen Bereiche
Ahn' ich Mondenglanz und -glut,
Schlanker Weiden Haargezweige
Scherzen auf der nächsten Flut.
Durch bewegter Schatten Spiele
Zittert Lunas Zauberschein,
Und durchs Auge schleicht die Kühle
Sänftigend ins Herz hinein.

(Lied per a veu i piano)

Nikolaus Lenau

Vorwurf

Du klagst, daß bange Wehmut dich
beschleicht,
weil sich der Wald entlaubt,
und über deinem Haupt dahin
der Wanderzug der Vögel streicht.
O klage nicht, bist selber wandelhaft,
denkst du der Liebesglut?
Wie nun so traurig ruht in deiner Brust
die müde Leidenschaft!

(Lied per a veu i piano, Op. post. 10)

El capvespre va arribar de dalt

El capvespre va arribar de dalt,
l'immediat és ja llunyania,
però primer es revela
la dolça llum de l'estel de l'alba!
Tot oscil·la en l'imprecís,
les boires arriben lentes des de dalt,
tenebres molt negres
es reflecteixen immòbils en el mar.

Només pel costat d'Orient
albiro la llum i la calor de la lluna,
branques dels boscos, esveltes com cabells,
bromegen sobre la pròxima marea.
A través dels jocs de mogudes ombres
tremola la màgica llum de la lluna,
i pels ulls entra, callada, una frescor
balsàmica, fins el fons del cor.

Retret

Et queixes de que et sorprèn una
inquieta melangia
perquè el bosc es desfulla,
i s'esborra el camí de trànsit dels ocells
que passa sobre el teu cap.
Oh, no et queixis, tu mateix estàs canviant,
penses en l'ardor de l'amor?
Que trista descansa ara en el teu pit
la cansada passió!

Marianne von Willemer

Suleika

Wie mit innigstem Behagen,
Lied, empfind' ich deinen Sinn!
Liebevoll du schienst zu sagen,
Daß ich ihm zur Seite bin;

Daß er ewig mein gedenket,
Seiner Liebe Seligkeit
Immerdar der Fernen schenket,
Die ein Leben ihm geweiht.

Ja, mein Herz, es ist der Spiegel,
Freund, worin du dich erblickt;
Diese Brust, wo deine Siegel
Kuß auf Kuß hereingedrückt.

Süßes Dichten, lautre Wahrheit
Fesselt mich in Sympathie!
Rein verkörpert Liebesklarheit
Im Gewand der Poesie.

(Lied per a veu i piano, Op. 18/2)

Suleika

Amb quina íntima felicitat
capto, cançó, el teu sentit!
Sembles dir-me amorosa
que estic al teu costat.

Que ell pensa sempre en mi,
que m'ofereix des de la llunyania
la beatitud del seu amor,
al qual he consagrat la meva vida.

Sí, cor meu, és el mirall,
amic, on et contemples;
aquest pit on tens gravada
l'empremta dels teus besos!

Dolça poesia, vera i pura,
enllaça'm dolçament!
L'amor pur es manifesta clar
en les vestidures de la poesia.

Clara Wieck Schumann

Friedrich Rückert

Liebst du um Schönheit

Liebst du um Schönheit,
O nicht mich liebe!
Liebe die Sonne,
Sie trägt ein goldnes Haar!

Liebst du um Jugend,
O nicht mich liebe!
Liebe den Frühling,
Der jung ist jedes Jahr!

Liebst du um Schätze,
O nicht mich liebe!
Liebe die Meerfrau,
Sie hat viel Perlen klar!

Liebst du um Liebe,
O ja - mich liebe!
Liebe mich immer,
Dich lieb' ich immerdar!

Si estimes la bellesa

Si estimes la bellesa,
oh, no m'estimis a mi!
Estima el sol,
que té una cabellera daurada!

Si estimes la joventut,
oh, no m'estimis a mi!
Estima la primavera,
que és jove cada any!

Si estimes els tresors,
oh, no m'estimis a mi!
Estima la sirena,
que té moltes perles!

Si estimes l'amor,
oh, sí... estima'm a mi!
Estima'm sempre,
com jo t'estimaré a tu!

(Lied, Op. 12/4, 1840, publicat amb el núm. 4 en l'Op. 37 de Robert Schumann)

Heinrich Heine

Sie liebten sich beide

Sie liebten sich beide, doch keiner
Wollt' es dem andern gestehn;
Sie sahen sich an so feindlich,
Und wollten vor Liebe vergehn.

Sie trennten sich endlich und sahn sich
Nur noch zuweilen im Traum;
Sie waren längst gestorben,
Und wußten es selber kaum.

(Lied, Op. 13/2, 1842/43)

Ambdós s'estimaven

Ambdós s'estimaven, però cap
volia confessar-ho a l'altre;
es miraven amb hostilitat,
i volien morir-se d'amor.

Es separaren finalment i es veien
de tant en tant en somnis;
feia temps que eren morts,
i amb prou feines ho sabien.

Friedrich Rückert

Warum willst du and're fragen

Warum willst du and're fragen,
Die's nicht meine treu mit dir?
Glaube nichts, als was dir sagen
Diese beiden Augen hier.

Glaube nicht den fremden Leuten,
Glaube nicht dem eignen Wahn;
Nicht mein Tun auch sollst du deuten,
Sondern flieh' die Augen an.

Schweigt die Lippe deinen Fragen
oder zeugt sie gegen mich?
Was auch meine Lippen sagen,
Sieh' mein Aug' – ich liebe dich.

(Lied, Op. 12/11, 1840, publicat amb el núm. 11 en l'Op. 37 de Robert Schumann)

Per què vols preguntar als altres?

Per què vols preguntar als altres,
no et soc jo prou fidel?
Creu només el que et diuen
aquests dos ulls meus!

No et creguis l'altra gent,
no et creguis les pròpies il·lusions;
tampoc has d'interpretar els meus actes,
mira només els meus ulls!

Callen els llavis les preguntes
o declaren en contra meu?
El que també diuen els meus llavis,
mira-ho en els meus ulls: t'estimo!

Friedrich Rückert

Er ist gekommen in Sturm und Regen

Er ist gekommen
In Sturm und Regen,
Ihm schlug beklommen
Mein Herz entgegen.
Wie konnt' ich ahnen,
Das seinen Bahnen
Sich einen sollten meinen Wegen?

Er sit gekommen
In Sturm und Regen,
Er hat genommen
Mein Herz verwegen.
Nahm er das meine?
Nahm ich das seine?
Die beiden kamen sich entgegen.

Er ist gekommen
In Sturm und Regen.
Nun ist entglommen
Des Frühlings Segen.
Der Freund zieht weiter
Ich seh' es heiter;
Denn er bleibt mein auf allen Wegen.

(Lied, Op. 12/2, 1842, publicat com a núm. 2 en l'Op. 37 de Robert Schumann)

Va arribar amb tempesta i pluja

Va arribar
amb tempesta i pluja:
el meu cor angoixat
batia per ell.
Com podia jo sospitar
que els seus camins
serien el meu camí?

Va arribar
amb tempesta i pluja,
i s'apoderà
del meu cor temerari.
Em prengué el meu?
Vaig prendre jo el seu?
Els dos es varen unir.

Va arribar
amb tempesta i pluja.
Ara s'ha escampat
la benaurança primaveral.
L'amic segueix el seu camí
i estic contenta;
perquè és meu de totes maneres.

Alma Mahler

Rainer Maria Rilke

Bei dir ist traut

Bei dir ist traut,
Zage Uhren schlugen
Wie aus alten Tagen,
Kann mir ein Liebes sagen,
Aber nur nicht laut!

Ein Tor geht irgendwo
draußen im Blutentreiben,
Der Abend horcht an die Schieben,
Laß uns leise bleiben,
Keiner weiß uns so!

(Lied per a veu i piano)

S'està bé amb tu

S'està bé amb tu,
passen les hores plàcidament,
com en els vells temps,
arriben paraules d'amor
però a penes se senten!

Una porta va a algun lloc,
a fora cap a les flors que s'obren,
el vespre espia les vidrieres,
quedem-nos quiets,
ningú no ens descobrirà!

Gustav Falke

Laue Sommernacht

Laue Sommernacht,
Am Himmel stand kein Stern,
Im weiten Walde suchten wir
Und tief im Dunkel.

Fanden uns im weiten Walde
In der Nacht, der sternenlosen,
Hielten staunend uns im Arme
In der dunklen Nacht,

War nicht unser ganzes Leben
Nur ein Tappen, nur ein Suchen,
Da in deine Finsternisse
Liebe, fiel dein Licht!

(Lied per a veu i piano)

Otto Erich Hartleben

In meines Vaters Garten

In meines Vaters Garten
Blühe, mein Herz,
In meines Vaters Garten
Stand ein schattender Apfelbaum,
Süßer Traum!

Drei blonde Königstöchter
Blühe, mein Herz,
Drei wunderschöne Mädchen
Schliefen unter dem Apfelbaum,
Süßer Traum!

Die allerjüngste Feine
Blühe, mein Herz,
Die allerjüngste Feine
Blinzelte und erwachte kaum,
Süßer Traum!

Die Zweite fuhr sich über das Haar,
Blühe, mein Herz,
Die Zweite fuhr sich über das Haar
Sah den roten Morgentraum,
Süßer Traum!

Tèbia nit d'estiu

Tèbia nit d'estiu,
amb un cel sense estrelles,
ens buscàrem en l'ampli bosc,
molt fosc i ens vàrem trobar.

Ens vàrem trobar en l'ampli bosc
en una nit sense estrelles,
i ens mantinguérem abraçats
en la nit obscura.

Tota la nostra vida no era més
que un buscar a les palpentes,
però en aquelles tenebres
l'amor trobà la llum!

En el jardí del meu pare

En el jardí del meu pare,
floreix, cor meu,
en el jardí del meu pare
hi havia un ombrós pomer,
dolç somni!

Tres princeses rosses,
floreix, cor meu,
tres noies meravelloses
dormien sota el pomer,
dolç somni!

La més jove de les belles,
floreix, cor meu,
la més jove de les belles
parpellejà i a penes es despertà,
dolç somni.

La segona s'acaronà els cabells,
floreix, cor meu,
la segona s'acaronà els cabells
i contemplà l'aurora rogent,
dolç somni!

Sie sprach: Hört ihr die Trommel nicht?
Blühe, mein Herz!
Hört ihr die Trommel nicht?
Hell durch den dämmernden Traum?
Süßer Traum!

Mein Liebster zieht in den Kampf,
Blühe, mein Herz!
Mein Liebster zieht in den Kampf hinaus,
Küßt mir als Sieger des Kleides Saum,
Süßer Traum!

Die Dritte sprach und sprach so leis,
Blühe, mein Herz!
Die Dritte sprach und sprach so leis:
Ich küße dem Liebsten des Kleides Saum
Süßer Traum!

In meines Vaters Garten
Blühe, mein Herz,
In meines Vaters Garten
Stand ein schattender Apfelbaum,
Süßer Traum!

/Lied per a veu i piano)

Ernest Chausson Charles Cros

La chanson perpétuelle

Bois frissonants, ciel étoilé,
Mon bien-aimé s'en est allé,
Emportant mon coeur désolé.

Vents, que vos plaintives rumeurs,
Que vos chants, rossignols charmeurs,
Aillent lui dire que je meurs.

Le premier soir qu'il vint ici,
Mon âme fût à sa merci,
De fierté je n'eus plus souci.

Mes regards étaient pleins d'aveux,
Il me prit dans ses bras nerveux,
Et me baisa près des cheveux.

Digué: No sentiu els tambors?
Floreix, cor meu!
No sentiu els tambors,
vibrants en l'espai que clareja?
Dolç somni!

El meu estimat se'n va a la guerra,
floreix cor meu,
el meu estimat se'n va a la guerra,
i em besa com vencedor l'orla de la seda.
Dolç somni!

La tercera parlà, i digué molt suaument,
floreix, cor meu,
la tercera parlà i digué molt suaument:
Beso l'orla de la seda de l'estimat,
dolç somni!

En el jardí del meu pare,
floreix, cor meu,
en el jardí del meu pare
hi havia un ombrós pomer,
dolç somni!

La cançó perpètua

Boscós tremolosos, cel estrellat,
el meu estimat se n'ha anat,
emportant-se mon cor desolat.

Vents, que els vostres rumors planyívols,
que els vostres cants, rossinyols encisadors,
vagin a dir-li que em moro.

La primera nit que vingué,
la meva ànima fou a la seva mercè,
ja no m'importà la dignitat.

Les meves mirades s'ompliren de consentiment,
em prengué entre els seus braços nerviosos,
i em besà prop dels cabells.

J'en eus un grand frémissement,
Et puis, je ne sais plus comment,
Il est devenu mon amant.

Je lui disais: Tu m'aimeras
Aussi longtemps que tu pourras.
Je ne dormais bien qu'en ses bras.

Mais lui, sentant son coeur éteint,
S'en est allé, l'autre matin
Sans moi, dans un pays lointain.

Puisque je n'ai plus mon ami,
Je mourrai dans l'étang parmi
Les fleurs sous le flot endormi;

Sur le bord arrivée, au vent,
Je dirai son nom en rêvant
Que là je l'attendis souvant.

(cançó per a veu i orquestra, 1898)

Francis Poulenc

Jean Cocteau

La dame de Monte-Carlo

Quand on est morte entre les mortes,
Qu'on se traîne chez les vivants,
Lorsque tout vous flanque à la porte
Et la ferme d'un coup de vent,
Ne plus être jeune et aimée...
Derrière une porte fermée,
Il reste de se fiche à l'eau
Ou d'acheter un rigolo.
Oui Messieurs, voilà ce qui reste
Pour les lâches et les salauds.
Mais si la frousse de ce geste
S'attache à vous comme un grelot,
Si l'on craint de s'ouvrir les veines,
On peut toujours risquer la veine
D'un voyage à Monte-Carlo.
Monte-Carlo, Monte-Carlo.
J'ai fini ma journée.
Je veux dormir au fond de l'eau.
De la Méditerranée.
Après avoir vendu votre âme
Et mis en gage des bijoux
Que jamais plus on ne réclame,

Em va agafar una gran tremolor
i després, no sé com,
es convertí en el meu amant.

Li deia: m'estimaràs
tot el temps que podràs.
I només dormia bé en els seus braços.

Però ell, sentint apagat el seu cor,
se n'anà l'altre matí
sense mi, a un país llunyà.

Ja que no tinc el meu amic,
em moriré entre les flors de l'estany,
sota l'aigua adormida.

Arribada a la ribera, cridaré
el seu nom al vent, somniant
que allà el vaig esperar sovint.

La dama de Monte-Carlo

Quan s'està morta entre les mortes,
quan s'arrossega antre els vius,
quan tot us posa a la porta
i la tanca d'una ventada,
no ser més jove i estimada...
Darrera d'una porta tancada,
queda el tirar-se a l'aigua
o comprar un rigoló.
Sí, senyors, heus ací el que queda
per als covards i els bastards.
Però si el recel d'aquest gest
se us enganxa com un cascavell,
si es té por d'obrir-se les venes,
sempre es pot arriscar el filó
d'un viatge a Monte-Carlo.
Monte-Carlo, Monte-Carlo.
He acabat la meva feina.
Vull dormir al fons de l'aigua.
del Mediterrani.
Després d'haver venut la teva ànima
després d'haver empenyorat les joies
que ningú no reclamarà,

La roulette est un beau joujou.
C'est joli de dire: "je joue".
Cela vous met le feu aux joues
Et cela vous allume l'oeil.
Sous les jolis voiles de deuil
On porte un joli nom de veuve.
Un titre donne de l'orgueil!
Et folle, et prête, et toute neuve,
On prend sa carte au casino.
Voyez mes plumes et mes voiles,
Contemplez le strass de l'étoile
Qui me mène à Monte-Carlo.
La chance est femme.
Elle est jalouse
De ces veuvages solennels.
Sans doute elle m'a cru l'épouse
D'un véritable colonel.
J'ai gagné, gagné sur le douze.
Et puis les robes se décousent,
La fourrure perd ses cheveux.
On a beau répéter: "je veux",
Dès que la chance vous déteste,
Dès que votre coeur est nerveux,
Vous ne pouvez plus faire un geste,
Pousser un sou sur le tableau
Sans que la chance qui s'écarte
Change les chiffres et les cartes

Des tables de Monte-Carlo.
Les voyous, les buses, les gales!
Ils m'ont mise dehors... dehors...
Et ils m'accusent d'être sale,
De porter malheur dans leurs salles,
Dans leurs sales salles en stuc.
Moi qui aurais donné mon truc
A l'oeil, au prince, à la princesse,
Au Duc de Westminster, au Duc,
Parfaitement.
Faut que ça cesse,
Qu'ils me criaient, votre boulot!

la ruleta és una bella joguina.
És bonic dir "jo jugo".
Això us fa enrogir les galtes
i us il·lumina els ulls.
Sota els bonics vels de dol
es porta el bell nom de vídua.
Un orgullós nom de dona!
I boja, disposta, i tota nova,
Una agafa la seva carta al casino.
Mireu les meves plomes i els meus vels,
contempleu l'oripell de l'estrella
que em porta a Monte-Carlo.
La sort és femella.
Està gelosa
d'aquestes viduïtats solemnes.
Sens dubte ella m'ha pres per l'esposa
d'un veritable coronel.
He guanyat, guanyat amb el dotze.
i després les robes es descusen,
l'abric de pell perd els seus pels,
És bo repetir: "vull",
quan la sort et detesta,
quan el teu cor està nerviós,
quan no pots fer cap altre gest,
empènyer un cèntim damunt el tauler
sense que la sort que s'allunya
canvi les xifres i les cartes

de les taules de Monte-Carlo.
Els tafaners, els imbècils, els malvats!
M'han fet enfora... enfora...
M'acusen d'anar bruta,
de portar mala sort a les seves sales,
de les seves sales estucades.
Jo que hauria donat el meu truc
a la vista, al príncep, a la princesa,
al duc de Westminster, al duc,
Molt bé.
Cal que això s'aturi,
Que ells em cridaven, la teva feina!

Votre boulot!...
Ma découverte.
J'en priverai les tables vertes.
C'est bien fait pour Monte-Carlo.
Monte-Carlo.
Et maintenant, moi qui vous parle,
Je n'avouerai pas les kilos
Que j'ai perdus à Monte-Carle,
Monte-Carle ou Monte-Carlo.
Je suis une ombre de moi-même...
Les martingales, les systèmes
Et les croupiers qui ont le droit
De taper de loin sur vos doigts
Quand on peut faucher une mise.
Et la pension ou l'on doit
Et toujours la même chemise
Que l'angoisse trempe dans l'eau.
Ils peuvent courir.
Pas si bête.
Cette nuit je pique une tête
Dans la mer de Monte-Carlo.
Monte-Carlo.

(Cançó per a veu I piano, F.P. 180, 1961)

Claude Debussy
de *Pelléas et Mélisande*
Maurice Maeterlink

Mes longs cheveux
Mes longs cheveux descendent
jusqu'au seuil de la tour ;
Mes cheveux vous attendent
tout le long de la tour,
Et tout le long du jour,
Saint Daniel et Saint Michel,
Saint Michel et Saint Raphaël,
Je suis née un dimanche,
Un dimanche à midi...

(Ària de Mélisande de *Pelléas et Mélisande*, Acte III, escena I)

la teva feina!...
El meu descobriment.
En privaré les taules verdes.
Està ben fet per a Monte-Carlo.
Monte-Carlo.
I ara, jo que us parlo,
no revelaré els quilos
que he perdut a Monte-Carle,
Monte-Carle o Monte-Carlo.
Sóc una ombra de mi mateixa...
Les martingales, els sistemes
i els croupiers que tenen el dret
de tustar de lluny els teus dits
quan es pot falsejar una aposta.
I la pensió que es deu,
i sempre la mateixa camisa
que l'angoixa amara en l'aigua.
Poden córrer.
No tan babau.
Aquesta nit em tiro de cap a l'aigua
al mar de Monte-Carlo.
Monte-Carlo.

Els meus llargs cabells
Els meus llargs cabells s'abaixen
fins al fons de la torre ;
els meus cabells us esperen
tota la llargada de la torre,
i durant total dia.
Sant Daniel i Sant Miquel,
Sant Miquel i Sant Rafael.
Jo vaig néixer un diumenge,
un diumenge al migdia...

Jules Massenet

de *Le Cid*

Adolphe d'Ennery

Pleurez, mes yeux

De cet affreux combat je sors l'âme brisée!

Mais enfin je suis libre et je pourrai du moins
Souspirer sans contrainte et souffrir

sans témoins.

Pleurez! pleurez mes yeux! tombez triste rosée
Qu'un rayon de soleil ne doit jamais tarir!
S'il me reste un espoir, c'est de bientôt mourir!
queda, és la de morir aviat!

Pleurez mes yeux, pleurez toutes vos larmes!

Pleurez mes yeux!

Mais qui donc a voulu l'éternité des pleurs?

O chers ensevelis, trouvez-vous tant de
charmes à léguer

aux vivants d'implacables douleurs?

Hélas! je me souviens, il me disait:

Avec ton doux sourire.

Tu ne saurais jamais conduire

Qu'aux chemins glorieux ou qu'aux
sentiers bénis!

Ah! mon père! Hélas!

Pleurez! pleurez mes yeux!

Tombez triste rosée

Qu'un rayon de soleil ne doit jamais tarir!

Pleurez mes yeux!

Ah! pleurez toutes vos larmes!

Pleurez mes yeux!

Ah! pleurez!

(Aria de Chimène, de *Le Cid*, Acte III, Escena I)

Ploreu, ulls meus

Surto d'aquest horrible combat amb l'ànima
trencada!

Però finalment soc lliure i al menys podré
sospirar sense coacció i sofrir sense

testimonis.

Ploreu! Ploreu, ulls meus! Cau, trista rosada
que un raig de sol mai no ha d'assecar!

Si una esperança em

Ploreu, ulls meus, pleureu totes les vostres
llàgrimes!

Ploreu, ulls meus!

Però qui ha volgut la eternitat dels plors?

Oh estimats difunts, trobeu tant encís en llegar

als vius dolors implacables?

Ai! Recordo que ell em deia:

Amb el teu dolç somriure,

tu només sabràs portar
a camins gloriosos o a quatre viaranys beneïts!

Ah! Pare! Ai!

Ploreu! Ploreu, ulls meus!

cau, trista rosada

que un raig de sol mai no ha d'assecar!

Ploreu, ulls meus!

Ah! Ploreu totes les vostres llàgrimes!

Ploreu, ulls meus!

Ah! Ploreu!

Charles Gounod
de *Faust*
Jules Barbier

Ah ! Je ris de me voir si belle

Ah! Je ris de me voir
Si belle en ce miroir
Ah! je ris de me voir
Si belle en ce miroir
Est-ce toi, Marguerite, est-ce toi?
Réponds-moi, réponds-moi
Réponds, réponds, réponds vite!
Non! Non! ce nest plus toi!
Non... non, ce nest plus ton visage;
C'est la fille d'un roi;
Ce n'est plus toi
C'est la fille d'un roi
Qu'on salut au passage!
Ah, s'il était ici!
S'il me voyait ainsi!
Comme une demoiselle
Il me trouverait belle, Ah!

Achevons la métamorphose
Il me tarde encor d'essaye
Le bracelet et le collier!
Dieu! cest comme une main
Qui sur mon bras se pose! ah! ah!
Ah! je ris de me voir
Si belle dans ce miroir!

(Ària de Margarida, de *Faust*, Acte III “Ària de les joies”)

Ah! Ric de veure'm tan bella

Ah! Ric de veure'm
tan bella en aquest mirall.
Ah! Ric de veure'm
tan bella en aquest mirall.
Ets tu, Margarida, ets tu?
Contesta'm, contesta'm,
Contesta, contesta, contesta ràpid!
No! No! Ja no ets tu!
No... no, aquesta no és la teva cara!
És la filla d'un rei;
ja no ets tu,
és la filla d'un rei
que es saluda quan passa!
Ah, si ell fos aquí!
Si em veiés així!
Com una senyoreta,
em trobaria bella. Ah!

Acabem la metamorfosi,
encara em falten coses,
el braçalet i el collar!
Déu! És com una mà
que es posa sobre el meu braç! Ah! Ah!
Ah! Ric de veure'm
tan bella en aquest mirall!

Traduccions: Manuel Capdevila i Font

AMB EL SUPORT DE

GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE CULTURA

INSTITUTO NACIONAL DE LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació Barcelona

Financiado por la Unión Europea
NextGenerationEU

GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE CULTURA Y DEPORTE

Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia

INAEM

Ajuntament de Barcelona

AJUNTAMENT DE Sant Cugat

institut ramon llull

Ajuntament de Barcelona
Districte de les Corts

PATROCINADOR PRINCIPAL DE LA FUNDACIÓ

fundació **ona Futura**

Treballant el present per a millorar el futur

SEU OFICIAL DEL FESTIVAL

SANT PAU
Recinte Modernista

PATROCINADORS MECENES

es muc
ESCOLA SUPERIOR DE MÚSICA DE CATALUNYA

JORQUERA

STEINWAY & SONS

Juvé & Camps

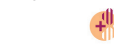
ARTISTAS Y TÉCNICOS
aié
MÚSICAS O ESCENARIOS

Obra Social "la Caixa"

Sus Argentinos

GRUPOTREBOL
ENERGIA

INSTITUCIÓ PUIG - PORRET
FUNDACIÓ PRIVADA CATALANA

AMB LA COL-LABORACIÓ DE LLIBRERIA BYRON • CARPIER • FLORS BERTRÁN • FUNDACIÓ DAMM
FUNDACIÓ OESTE • GASTÓN Y DANIELA • GRUPO NOMO • JANÉ VENTURA • LYRICTRAVELSOLUTIONS
MERCÈS • MIRADOR DE LA TORRE GLÒRIES • OPTIONS • PASTISSERIA CANAL • RECDI8 STUDIO • UNIÓ
SUÍZA • TREC • TURINTER

INSTITUCIONS COL-LABORADORES AMICS DEL LICEU • ASSOCIACIÓ XAVIER MONTSALVATGE
CERCLE DEL LICEU • ESCUELA SUPERIOR DE CANTO DE MADRID • FILMOTECA DE CATALUNYA
FUNDACIÓ ANTONI TÀPIES • GRAN TEATRE DEL LICEU • PALAU GÜELL • ORFEO CATALÀ - PALAU DE LA
MÚSICA CATALANA • TEATRO REAL DE MADRID

INTERNATIONAL PARTNERS ABBAYE DE ROYAUMONT • HOCHSCHULE FÜR MUSIK NÜRNBERG
LEEDS LIEDER • OXFORD INTERNATIONAL SONG FESTIVAL

EL LIFE FORMA PART DEL CENTENARI VICTORIA DE LOS ÁNGELES • CENTENARI ANTONI TÀPIES
CENTENARI ALICIA DE LARROCHA • CENTENARI DOMÈNECH I MONTANER • FESTICLÀSICA • EFFA LABEL

MITJANS DE COMUNICACIÓ COL-LABORADORS CATALUNYA MÚSICA • MY OPERA PLAYER • ÓPERA ACTUAL
LA VANGUARDIA • REVISTA MUSICAL CATALANA • TAKT1

HOTELS DEL FESTIVAL ALMA HOTEL • ONA HOTELS • GUITART HOTELS • ASPASIOS • COTTON HOUSE

ASSESSORAMENT LEGAL BADIA ADVOCATS | **SEU OFICIAL DE LA FUNDACIÓ** UNIVERSITAT DE BARCELONA

AMICS DE LA FUNDACIÓ VICTORIA DE LOS ÁNGELES

ÀNGELS ROSA CULLELL • ISABEL ESCUDÉ • INMA FARRAN • M. FRANCISCA GRAELLS DE REYNOSO
AMALIA REPETTO • MIMA TORELLÓ • JOAQUIM URIACH

AMICS MECENES MARINA BARRAU • GONZALO BRUNO QUIJANO • ENRIQUE CUCURELLA
FRANCISCO GAUDIER • ENRIC GIRONA I LÍDIA ARCOS • PERE GRAU I MA CARMEN POUS
ELVIRA MADROÑERO • CARMEN MARSÀ • FERNANDO SANS RIVIÈRE i tres amics mecenes anònims més

AMICS GABRIEL ALMIRANTE • MIQUEL ÀLVAREZ • PERE ARMADÀS • INGRID BUSQUETS FIGUEROLA
MARÍA JOSÉ CAÑELLAS • JOANA CATALÀ • DOUGLAS FRIEDLANDER & DAVID SYKES • ALBERT GARRIGA
I FRANCESCO CAMILLO • SIRA HERNÁNDEZ • ERNEST EMILI MARCOS • BEATRIZ MARTÍ ANDREU
JUAN EUSEBIO PUJOL • FRANCISCO QUEROL • LLUÍS REVERTER • NÚRIA SANCHO I JOSEP ANTON MORGUI
JOSEP RAMON TARRAGÓ • ANTONI TOBELLA I MARTA MANTÉ • ALICIA TORRA DE LARROCHA
ALBERT TORRAS • ANA TORREDEMÉR • CARMÉ VERDIELL • NÚRIA VILADOT

www.victoriadelosangeles.org / mecenzago@victoriadelosangeles.org / 93 742 21 68